

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

CvB23-04/CvT23-02 Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 12 oktober 2023 met zaaknummer 23-02 in de klacht van klager tegen het NVO lid (hierna verweerster).

Klager in de behandeling in eerste aanleg, hierna 'appellant', gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. dr. mr. E.C.C. van Os, voorzitter;

Mw. drs. E.F.M. van Hoof, lid;

Mw. F.M. Engelberts MSc, lid.

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode 2021 van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 6 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Appellant is mentor en bewindvoerder van zijn dochter, geboren in 1991. Haar moeder leeft niet meer.

De dochter woont in een beschermde woonvoorziening van organisatie Y, een zorginstelling voor mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Verweerster werkt als gedragsdeskundige bij organisatie Y en was in die hoedanigheid van eind 2021 tot halverwege oktober 2022 betrokken bij de begeleiding van de dochter.

Het College van Toezicht ontving een klachtschrift van appellant op 16 februari 2023 over het handelen van verweerster.

1. De eerste klacht is dat verweerster leugens over klager heeft verspreid aan de rechtbank en aan Veilig Thuis. Verweerster heeft de meningen van haar collega's als feiten geïnterpreteerd. Het feit dat hij één keer telefonisch boos is geworden op zijn dochter, kwalificeert nog niet als huiselijk geweld.

2. De tweede klacht is dat verweerster de belangen en wensen van haar cliënte, de dochter, terzijde heeft geschoven. Zijn dochter vond een rechtszaak niet nodig. Zij was zelfs een tegenstander van het versturen van de klachtbrief naar de rechtbank. Vóór verzending van de klachtbrief had de dochter bij verweerster ook aangegeven dat zij wilde dat klager haar mentor en bewindvoerder bleef. Ruim voordat verweerster de brief naar de rechtbank stuurde, had klager aan zijn dochter toegezegd haar wensen te zullen inwilligen. Hij had dit zelfs deels al in gang gezet.

Het College van Toezicht heeft hiervan op 23 oktober 2023 uitspraak gedaan en de klachtonderdelen als ongegrond beoordeeld.

De feiten en standpunten van partijen zoals weergegeven in de uitspraak van het College van Toezicht, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het College van Toezicht over deze klachten worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellant is tegen de uitspraak van het College van Toezicht in beroep gekomen bij beroepsschrift van 5 november 2023, per e-mail ontvangen op dezelfde dag.

Verweerster heeft bij monde van haar advocate op het beroepsschrift gereageerd met haar verweerschrift van 22 december 2023.

Appellant heeft op 21 januari 2024 een repliek op het verweerschrift ingestuurd.

Verweerster heeft op 22 februari 2024 een dupliek ingestuurd. Op 6 maart 2024 ontving het College van Beroep een aanvullend stuk van verweerster.

Het College besloot tot een mondelinge behandeling van het beroep. De hoorzitting vond plaats op 21 maart 2024 te Utrecht.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepsschrift is ontvangen binnen de beroepstermijn na de toezending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. Het standpunt van appellant.

Appellant is van mening dat de uitspraak van het College van Toezicht niet-navolgbare en onvoldoende onderbouwing geeft gezien de door hem aangeven punten die volgens hem wezenlijk zijn in de beoordeling van de klacht.

Aan het College van Toezicht heeft hij specifieke vragen gesteld die niet beantwoord zijn. Appellant stelt dat verweerster niets van haar stellingen richting de rechtbank heeft kunnen bewijzen.

Het College van Beroep geeft de grieven van appellant hieronder puntsgewijs weer.

1.1 Het College van Toezicht constateert dat verweerster onvrede heeft verwoord in haar brief aan de rechtbank, terwijl uit de verklaringen van appellant en zijn dochter aan de rechtbank blijkt dat verweerster niets heeft aangetoond.

Het College van Toezicht stelt dat verweerster de onvrede van de dochter heeft aangevuld met eigen professionele zorgen. Dit is volgens appellant gebaseerd op één gesprek, dat vijandig verliep. De zorgen zouden ook gebaseerd zijn op oordelen van (oud)collega's, maar appellant heeft nooit iets op een eerder moment van die zorgen vernomen.

1.2 Dat appellant alleen algemene toezeggingen deed en dat het vervolgens vastliep, spreekt appellant tegen. Hij heeft aantoonbaar dingen in gang gezet.

Appellant heeft duidelijk schriftelijk aangetoond, ruim vóór verzending van de brief naar de rechtbank, al het nodige in gang te hebben gezet.

1.3 Appellant kan niet volgen dat het College van Toezicht in punt 4 van haar overweging oordeelt dat de leugens die appellant aanvoert een verschil in interpretatie zijn.

Hij geeft als voorbeelden het door verweerster gestelde geobserveerde geweld tijdens een telefoongesprek van hem met zijn dochter. Volgens verweerster zouden gesprekken op speaker zijn gezet als de persoonlijk begeleider bij het gesprek aanwezig was. Zijn dochter geeft aan dat er niemand heeft meegelisterd. Het gestelde door verweerster over het 'examinatortje spelen' dat hij gedaan zou hebben is nooit gebeurd.

Wanneer het College van Toezicht oordeelt dat van leugens van verweerster niet is gebleken, dan geeft het College naar de mening van appellant aan dat hij of zijn dochter liegen.

1.4 Het College van Toezicht constateert dat verweerster zich toetsbaar heeft opgesteld. Appellant is het daar niet mee eens, als verweerster onjuiste informatie aan collega's verstrekt en deze haar vervolgens van feedback voorzien, wil dat nog niet zeggen dat zij zich toetsbaar opstelt. Daarnaast zou hij een collega ook niet afvallen.

1.5 In punt 5 van het oordeel van het College van Toezicht wordt als positief meegewogen dat verweerster gereflecteerd heeft op haar handelen. Appellant stelt dat dit juist wil zeggen dat zij daarmee haar ondeskundigheid heeft erkend. De constatering van het College dat zij met haar handelen destijds binnen de grenzen is gebleven van hetgeen als norm of standaard werd aanvaard, vindt hij schokkend en onbegrijpelijk.

1.6 In punt 6 van het oordeel van het College van Toezicht staat dat het college het standpunt dat zijn dochter mondeling heeft ingestemd met de brief aan de rechtbank aannemelijk acht, maar dat verweerster dat niet kan onderbouwen, omdat de vastlegging hiervan is verwijderd uit het dossier op verzoek van appellant. Maar het feit dat dit in een dossier staat wil niet zeggen dat dat als bewijs gebruikt zou kunnen worden. Dat zijn dochter heeft aangegeven onder grote druk te zijn gezet wordt verder nergens vermeld en dus ook niet meegewogen.

1.7 Appellant stelt dat hij het College van Toezicht gevraagd heeft om een mening over de volgende uitingen:

- a. de zin van verweerster in de brief aan de rechtbank waarin het woord 'minachting' is gebruikt;
- b. de constatering van verweerster dat appellant de rechten van zijn dochter als Nederlands staatsburger zou belemmeren;
- c. het verzoek aan Veilig Thuis om een brief naar de rechtbank te schrijven (en ten overvloede, niet over het zogenaamde geweld) over het functioneren van appellant als mentor en bewindvoerder;
- d. de beschuldiging van verweerster dat appellant gefraudeerd zou hebben.

Deze vragen zijn door het College van Toezicht niet beantwoord.

Los van het oordeel verzoekt hij de mening van het College van Beroep over deze uitingen.

2. Het standpunt van verweerster

Verweerster handhaaft haar standpunt zoals verwoord in de procedure bij het College van Toezicht in alle opzichten.

Verweerster geeft allereerst aan dat gezamenlijk met de collega's is besloten om de brief aan de rechtbank te sturen en melding bij Veilig Thuis te doen. Dat was niet alleen haar besluit.

Verweerster betwist de veronderstelde leugens aan rechtbank en Veilig Thuis.

Van beschuldiging van fraude is naar de mening van verweerster geen sprake.

Vanwege de schrijfstijl van de verklaring van de dochter bij de reactie van appellant op de brief aan de rechtbank, rezen twijfels over de eigenheid van deze verklaring. Verweerster heeft niet gesteld dat de dochter heeft gelogen. Het bevreemdt verweerster niet dat de dochter anders verklaart dan in haar eerste brief, omdat de dochter in een loyaliteitsconflict zal zijn beland.

Ten aanzien van de grieven van appellant geeft verweerster het volgende aan.

2.1 De onvrede van de dochter blijkt uit de brief van de dochter die bij de klacht aan de kantonrechter van 6 december 2021 is gevoegd en uit haar reactie op de brief van verweerster aan de rechtbank onder aan die brief. Haar onvrede blijkt eveneens uit de brief van de dochter bij het verweer van appellant met datum 3 januari 2022 aan de rechtbank. Verweerster citeert:

“Wat ik ook zei of deed en wat de begeleiding ook zei of deed mijn ouders bleven star. (...) Doordat mijn vader mijn brief heeft gelezen is mijn vader nu anders ernaar gaan kijken. (...) En dat het niet het goed was dat ziet mijn vader na mijn eerste brief eindelijk ook in. (...) Zelf vind ik wel dat mijn vader wel een flinke waarschuwing verdient over het rijbewijs verhaal wat 12 jaar lang heeft geduurd. En dat is lang en had nooit mogen gebeuren. Helaas vraagt de rechtbank nooit aan de client of bewindvoerder zijn taken goed uitvoert. Anders hadden mijn ouders al eerder verbetering kunnen laten zien.”

Eveneens in de verklaring van de dochter bij de e-mail van klager van 31 mei 2023 in de procedure bij het College van Toezicht: “(...) *dus ik heb wel gezegd voor verzending* [van de brief aan de kantonrechter, toev. verweerster] *dat mijn vader bewindvoerder en mentor kan blijven als hij maar gewoon meewerkt* [onderstreping verweerster] ”

Kennelijk is de dochter in een loyaliteitsconflict gekomen. Zij heeft haar eerdere uitingen genuanceerd en aangepast. Op grond daarvan kan niet worden geconstateerd dat verweerster zou hebben gelogen in haar brief aan de rechtbank, dat de brief zonder de toestemming van de dochter aan de kantonrechter zou zijn verstuurd en/of dat bij de dochter geen onvrede zou hebben geheerst over het functioneren van haar vader als mentor en bewindvoerder.

Verweerster stelt verder dat het feit dat zij haar professionele oordeel op één gesprek met appellant zou hebben gebaseerd niet relevant is voor de vraag of zij al dan niet klachtwaardig heeft gehandeld. Eén gesprek kan voldoende zijn om zorgen te krijgen over een bepaalde situatie. Dat haar (oud)collega's de zorgen die er waren nooit hebben geuit richting appellant, wil nog niet zeggen dat deze zorgen er niet waren. Het voornemen om de rechtbank aan te schrijven over het mentorschap van appellant lag er al toen verweerster in dienst kwam. Verweerster heeft, kort nadat ze bij de dochter betrokken is geraakt, naast het gesprek met appellant meerdere uitvoerige gesprekken met de dochter en met collega's gevoerd, om zelf een goed beeld van de zaak te kunnen vormen,

2.2 Het College van Toezicht heeft overwogen dat verweerster ter zitting verklaarde dat appellant algemene toezeggingen deed, maar dat het gesprek vastliep als de organisatie iets meer de diepte in wilde gaan. Dit was in tegenstelling tot wat appellant aangeeft geen oordeel van het College van Toezicht.

Verweerster onderschrijft dat een aantal dingen vanuit appellant in gang zijn gezet. Desondanks kwam men volgens verweerster niet tot concrete afspraken over een stappenplan om doelen te bereiken. De zorgen van verweerster en haar collega's waren hiermee dus niet weggenomen.

2.3 Verweerster betwist dat zij op enig moment zou hebben gelogen.

De zorgen van haar en haar collega's waren gebaseerd op eigen professionele waarnemingen en inschatting van de situatie en op de wijze waarop de dochter de uitspraken van haar vader interpreteerde.

Het verbale geweld van appellant tijdens telefonisch contact met zijn dochter is geobserveerd. Wanneer hij belde in aanwezigheid van haar persoonlijk begeleider zette de dochter de telefoon op speaker. Appellant heeft in het gesprek over de melding bij Veilig Thuis ook zelf benoemd dat hij een vervelend telefoongesprek met zijn dochter had gehad. Uit de verklaring van de dochter die is verwerkt in de rapportage van 23 juli 2021 blijkt dat zij zich jarenlang gekleineerd voelde.

In overleg met de dochter is er een veiligheidsplan opgesteld omtrent haar contact met appellant.

Omdat het College van Toezicht heeft geconstateerd dat van leugens van verweerster niet is gebleken, concludeert appellant dat het College van Toezicht zijn dochter beticht van liegen.

Of dit al dan niet zo zou zijn is naar de mening van verweerster niet relevant. Het gaat in deze zaak om het handelen van verweerster.

2.4 Verweerster heeft haar collega's geen onjuiste informatie verstrekt. Zij heeft haar eigen professionele waarnemingen en interpretaties met haar collega's gedeeld. Met collega's die zelf ook hun eigen professionele waarnemingen en interpretaties hadden waar het deze casus betrof. Als hun mening over de situatie anders was geweest, hadden zij de klachtprocedure bij de rechter en de melding bij Veilig Thuis niet ondersteund.

2.5 Verweerster heeft tijdens de hoorzitting bij het College van Toezicht gereflecteerd op haar handelen.

Dat verweerster achteraf aangeeft dat zij beter op een andere manier had kunnen handelen, betekent niet dat verweerster ten tijde van haar handelen niet binnen de grenzen is gebleven van hetgeen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard werd aanvaard.

Overigens heeft verweerster, door niet de gehele inhoud van de melding aan Veilig Thuis met appellant te bespreken, gehandeld volgens de wens van de dochter.

Dit is onder omstandigheden in lijn met het advies van Veilig Thuis, zo staat het ook in de toelichting op het meldingsformulier.

2.6 Appellant stelt dat een rapportage waarin de aantekening van de mondelinge toestemming van de dochter over verzending van de klachtbrief aan de kantonrechter zou zijn opgenomen, geen bewijs oplevert.

Ook zonder die rapportage is het College van Toezicht van mening dat, gelet op alle omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien, het aannemelijk is dat de dochter mondeling heeft ingestemd met verzending van de klachtbrief aan de rechtbank.

De dochter is nooit onder druk gezet. Zij is uitdrukkelijk gekend in het voornemen om de brief te sturen en heeft de brief uitgebreid met verweerster besproken, voordat hij werd verstuurd.

2.7 Appellant wil van het College van Beroep beantwoording van vragen die hij eerder aan het College van Toezicht heeft gesteld. Voor zover deze nog niet beantwoord zijn kunnen ze naar de mening van verweerster niet tot een ander oordeel leiden over het handelen, omdat de antwoorden door appellant niet met het oordeel zijn verbonden.

Ten aanzien van de veronderstelde betichting van fraude vermeldt verweerster in haar dupliek dat het haar niet bekend is wie de brief heeft opgesteld die door appellant als bijlage bij zijn verweerschrift in de procedure bij de kantonrechter is gevoegd. Het enige dat verweerster constateert, is dat de schrijfstijl van die brief in grote mate afwijkt van de brief van de dochter bij de klachtbrief aan de kantonrechter van 6 december 2021. Dat betekent niet dat verweerster appellant of zijn dochter beticht van leugens of fraude.

3. Juridisch kader

De Beroepscode 2021 is van toepassing op deze klacht.

Het College van Toezicht heeft het handelen van verweerster beoordeeld in het licht van artikel 8: passend belang hechten aan de mening van de wilsonbekwame cliënt, en 10, zorgvuldigheid, van de Beroepscode.

Het College van Beroep sluit zich bij dit toetsingskader aan.

Bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met de normen en standaarden van de beroepsgroep.

4. De beoordeling van het beroep

Het College van Beroep beoordeelt puntsgewijs de grieven die appellant heeft opgeworpen tegen de beoordeling van zijn klacht door het College van Toezicht.

4.1 Het College van Beroep constateert dat verweerster op grond van de zorgen die er waren en waar zij zelf ook onderzoek naar heeft gedaan bij de dochter, de afweging heeft gemaakt om de stap naar de rechter te zetten.

Mogelijk had verweerster meer kunnen doen om in gezamenlijkheid met appelland tot een oplossing te komen. Het College van Beroep overweegt echter dat verweerster in haar verweerschrift en ter zitting op voldoende wijze heeft kunnen onderbouwen hoe zij deze afweging heeft gemaakt, ook in relatie tot de zorgen die al speelden voordat verweerster in dienst kwam. Verweerster was zich bewust van het risico dat er bij de dochter een loyaliteitsconflict was en dat de relatie van de dochter met appelland door het versturen van de brief aan de rechtbank op scherp zou kunnen komen te staan. Verweerster heeft getoetst of de dochter ter zake wilsbekwaam was en heeft passend belang gehecht aan de mening van de dochter. Verweerster is met haar handelen binnen de grenzen van een redelijk bekwaame beroepsuitoefening gebleven.

4.2 Het College van Beroep constateert uit de stukken en hetgeen tijdens de zitting is aangegeven, dat enkele zaken voor het rijbewijs waren geregeld op grond van afspraken die in het zorgplan zijn vastgelegd en dat dit voorafgaand aan de brief naar de rechter is gebeurd. Verweerster heeft in haar verweerschrift en ter zitting aangegeven dat zij ook niet ontkent dat er enkele dingen in gang zijn gezet door appelland, maar dat met appelland na een eerste toezegging of handeling niet verder gekomen werd in het gesprek over concretisering en verdere uitwerking. Verweerster heeft naar het oordeel van het College op voldoende wijze onderbouwd dat zij vanuit die ervaring en zorg de afweging heeft gemaakt om desondanks de betreffende brief aan de rechter te sturen.

4.3 Ten aanzien van de grief onder 1.3 overweegt het College van Beroep dat in de uitspraak van het College van Toezicht onder overweging 4 bij het oordeel staat:

“Verweerster heeft haar zorgen in de brief aan de rechtbank en bij Veilig Thuis onderbouwd met concrete voorbeelden die klager als leugens kwalificeert, maar die naar het oordeel van het College moeten worden aangemerkt als een verschil in interpretatie van wat feitelijk is gezegd en van wat feitelijk heeft plaatsgevonden.”

Het College van Beroep constateert dat er verschillende standpunten zijn bij partijen over wat er op bepaalde momenten gezegd zou zijn en wat er plaatsgevonden zou hebben. Partijen verschillen eveneens van mening over het waarheidsgehalte van de voorbeelden die verweerster aan de rechtbank en Veilig Thuis heeft geschreven.

Het College van Beroep kan uit de schriftelijke stukken en uit dat wat partijen tijdens de zitting naar voren hebben gebracht niet vaststellen wat er door partijen is gezegd of wat er precies heeft plaatsgevonden. Het College kan geen oordeel over geven over wat werkelijk is gezegd of gebeurd.

De conclusie van appelland dat hij beschuldigd wordt van liegen omdat het College van Toezicht oordeelt dat van leugens van verweerster niet is gebleken, kan het College van Beroep niet onderschrijven.

4.4 Ten aanzien van grief 1.4 oordeelt het College van Beroep dat appelland zijn stelling niet onderbouwt dat verweerster onjuiste informatie heeft gedeeld met haar collega's in het kader van de collegiale toetsing.

Het College van Beroep kan niet constateren dat verweerster onjuiste informatie heeft gedeeld met haar collega's. Uit hetgeen in de stukken en ter zitting is aangegeven door verweerster oordeelt het College van Beroep dat verweerster haar afwegingen en keuzes kenbaar en voldoende weloverwogen heeft gemaakt en daarbij de professionele gezichtspunten van collega's heeft betrokken.

4.5 Dat daarbij achteraf in reflectie door de professional beoordeeld kan worden dat zij ook anders had kunnen handelen maakt niet dat deze afwegingen en keuzes onjuist waren, zoals appellant in grief 1.5 stelt. Bij evaluatie of reflectie achteraf speelt altijd mee dat gevolgen die zich inmiddels hebben voorgedaan vooraf niet altijd of niet in volle omvang te voorzien waren. Met de wetenschap die verweerster destijds had en de inschattingen die zij op grond hiervan maakte, heeft zij haar keuzes voldoende onderbouwd en de verantwoordelijkheid genomen om naar beste weten te handelen.

4.6 Ten aanzien van grief 1.6 oordeelt het College van Beroep dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat verweerster voldoende heeft onderbouwd dat zij bij de dochter heeft getoetst of haar brief aan de rechtbank verzonden kon worden.

4.7 Over de vragen van appellant zoals onder 1.7 weergegeven overweegt het College van Beroep het volgende. In de bewoordingen van verweerster zoals in vraag a en b omschreven is een bepaalde hardheid van termen gebruikt. Verweerster had dit anders kunnen formuleren en had daarmee haar standpunt genuanceerder aan kunnen geven. De formulering zoals gebezigd, leidt echter niet tot een ander oordeel over verweersters handelen.

Over de vraag onder c.: het College van Beroep kan uit het meldformulier aan Veilig Thuis niet de conclusie ontleenen dat verweerster Veilig Thuis verzocht heeft om een brief aan de rechtbank te schrijven.

Ten aanzien van de vraag onder d: verweerster heeft in haar verweer aangegeven te twijfelen of de brief van de dochter bij de reactie van appellant van 3 januari 2022 op de klachtbrief van verweerster aan de rechtbank feitelijk door de dochter is geschreven. Appellant is van mening dat hij door verweerster onterecht beschuldigd wordt van fraude. Het College van Beroep heeft gezien hoezeer appellant hierdoor is geraakt, maar overweegt dat verweerster haar standpunt en haar onderbouwing daarvan mag weergeven in het verweer.

Uitspraak

Het College van Beroep verklaart het beroepsschrift ongegrond.

Het College van Beroep laat de uitspraak van het College van Toezicht in stand.

Aldus gedaan op 21 mei 2024 te Utrecht

Mevrouw dr.mr. E.C.C. van Os
Voorzitter

mevrouw mr. drs. J. Pfeiffer,
ambtelijk secretaris